

Чорноморський національний університет ім. Петра Могили

Інститут державного управління

Кафедра публічного управління та адміністрування

КОРЗУН ЛАРИСА ВІКТОРІВНА

**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН
ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня

магістра публічного управління

Миколаїв – 2020

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. В сучасних умовах модернізації вітчизняного законодавства та розбудови України як правової держави з демократичними принципами і проголошенням напрямку інтеграції до Європейського Співтовариства зростає роль та значення державної служби, ускладнюється рівень її завдань і функцій. Сучасний інститут державної служби повинен забезпечити ефективну, правильно організовану, мобільну, результативну та стабільну діяльність для розвитку системи державного управління України. Запровадження якісно нової державної служби має орієнтуватися на принципи організації, які відповідають сучасним трансформаційним процесам, тому що ефективне функціонування держави не можливе без структурованого, упорядкованого та дієвого правового забезпечення, розвиток якого є безперервним процесом, що передбачає вдосконалення нормативно-правової бази з врахуванням закордонного досвіду та вітчизняних реалій. Пріоритетним напрямом розвитку законодавства є продовження реформи державної служби та приведення її у відповідність до європейських стандартів з метою удосконалення ефективності її діяльності, що обумовлює актуальність теми дослідження.

В роботі, крім навчальної літератури, монографічних досліджень, наукових статей та історичних пам'яток, що функціонували на різних етапах становлення сучасної України щодо вивчення правового регулювання трудових відносин державних службовців в Україні.

Проблема правового регулювання трудових відносин державних службовців в Україні в певних напрямках досліджується в науковій літературі. Зокрема, питання державної служби аналізують у своїх працях: Г.М. Бистрик, К.В. Бондаренко, В. Васильківська, Л.О. Воронько, С.Т. Гончарук, І. Гусак, О. Дрозд, М.І. Іншин, М. Карпа, С.В. Ківалов, А.В. Кірмач, М.В. Коновалова, Н.П. Мокрицька, І.І. Письменна та інші.

Аналіз наукової бази правового забезпечення державного управління дозволяє визначити, що наукові розробки здійснюються лише за певними вузькими аспектами та, в переважній більшості, не аналізують найновіші зміни до українського законодавства. Подібна ситуація визначає необхідність проведення комплексного дослідження проблеми правового регулювання трудових відносин державних службовців на основі вивчення найбільш сучасних нормативно-правових актів з метою надання рекомендацій з подальшого вдосконалення законодавства, що визначає актуальність теми магістерського дослідження.

Актуальність окреслених проблем, їх соціальна і практична значущість, потреба в результативному вирішенні, недостатня теоретична розробленість – зумовили вибір теми магістерської роботи **«Правове регулювання трудових відносин державних службовців»**.

Об'єктом наукового дослідження є процес законодавчого регулювання системи державної служби України.

Предметом дослідження виступають особливості правового регулювання трудових відносин державних службовців в Україні з врахуванням європейського досвіду та вітчизняних особливостей.

Метою дослідження полягає в теоретичному обґрунтуванні стану правового забезпечення трудових відносин державних службовців України та надання на його основі рекомендацій щодо шляхів вдосконалення законодавства із використанням європейського досвіду та вітчизняних особливостей.

Досягнення мети дослідження зумовило необхідність розв'язання таких основних завдань:

- розглянути сутність, мету та принципи державної служби України;
- дослідити загальні засади правового статусу державних службовців в Україні;
- визначити генезу становлення правового регулювання трудових відносин державних службовців в незалежній Україні;

- проаналізувати особливості правового регулювання прийняття на державну службу;
- вивчити правове регулювання проходження та припинення державної служби в Україні;
- дослідити використання досвіду європейських країн для покращення правового регулювання трудових відносин державних службовців України;
- розробити шляхи удосконалення правового регулювання трудових відносин державних службовців в Україні.

Методи дослідження. В ході роботи були використані різноманітні методи дослідження, зокрема:

1) порівняльно-правовий метод був використаний при вивченні законодавства європейських країн та національного законодавства щодо правового регулювання трудових відносин державних службовців та їх співставлення;

2) історичний метод став основою для вивчення становлення правового регулювання трудових відносин державних службовців в незалежній Україні;

3) системно-структурний метод покладено в основу дослідження, адже державна служба є складним утворенням, в якому правове регулювання трудових відносин є складовою частиною правового регулювання діяльності державних службовців в цілому;

4) метод обробки фактичного матеріалу мав місце в процесі розгляду усієї інформації, яка була досліджена, з метою систематизації зібраних знань та належного дослідження проблем, які є наявними у правовому регулюванні трудових відносин державних службовців в Україні;

5) нормативно-догматичний (юридичний) метод – спеціально-науковий метод, за допомогою якого досліджена нормативно-правова база, до якої зверталися в процесі дослідження.

Наукова новизна одержаних результатів. На основі системного дослідження проблеми правового регулювання трудових відносин державних службовців і вивчення найбільш сучасних нормативно-правових актів, розроблено практичні рекомендації, спрямовані на удосконалення правового регулювання трудових відносин державних службовців України із врахуванням закордонного досвіду та українських реалій.

Структура магістерської роботи обумовлена метою та завданнями дослідження та складається із вступу, трьох розділів, що містять підрозділи, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг магістерського дослідження складає 97 сторінок. Список використаних джерел містить 74 найменування, викладений на 9 сторінках.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми дослідження; сформульовано об'єкт і предмет, визначено мету і завдання; розкрито методи, наукову новизну, теоретичну і практичну значущість дослідження; визначено структуру та обсяги магістерської роботи.

У **першому розділі роботи** «Теоретико-методологічні засади правового регулювання трудових відносин державних службовців» проаналізовано та розглянуто сутність, мету та принципи державної служби України; досліджено загальні засади правового статусу державних службовців в Україні; визначено генезу становлення правового регулювання трудових відносин державних службовців в незалежній Україні.

Сучасні підходи щодо розуміння сутності розвитку євроінтеграційних прагнень України в контексті глобалізаційних процесів; розглянуто вектори (розвитку, безпеки, відповідальності і толерантності), реформи і програми, передбачені положеннями Стратегії сталого розвитку «Україна-2020»; систематизовано характеристики, принципи та елементи, які складають сутність і зміст державного управління; охарактеризовано основні поняття

«інституційний розвиток», «адміністративна спроможність», «глобалізація» та ін.

Не дивлячись на стійкі глобалізаційні процеси у світовому масштабі, правове зближення (насамперед на рівні приватного права), існування загалом успішного інтеграційного проекту в Європейському співтоваристві та активну рецепцію ефективних управлінських рішень, основні моделі організації державної служби в розвинених країнах зберігають унікальні властивості.

Роль державної служби в системі управління соціально-економічними процесами полягає в діяльності із забезпечення повноважень державних органів, а набір розв'язуваних завдань буде визначатися, у першу чергу, загальними функціями управління, вимогами різних етапів управлінського циклу, підготовкою і прийняттям рішень.

Специфіка державної служби відбивається у спеціальному законодавстві, основним нормативно-правовим актом якого був Закон України «Про державну службу» від 16.12.1993 № 3723-ХІІ (ст. 3) [48]. На разі, основоположні, вихідні ідеї державної служби передбачені новою редакцією Закону України «Про державну службу» від 10.12.2015 № 889-VIII (ст. 4) [49] та в інших нормативно-правових актах, що свідчить про те, що нормативний перелік принципів не є вичерпним через їх різноманіття, численність та взаємообумовленість.

Реформа державного управління – передумова вдалої реалізації процесу євроінтеграції. Закон України «Про державну службу» встановлює основні засади та сутнісні положення, спрямовані на вироблення і реалізацію державної політики та управлінських рішень, здійснення регулятивних та обслуговуючих функцій в інтересах усього суспільства. Головною метою державної служби є ефективне забезпечення комплексної взаємопов'язаної діяльності службовців. Оновлені принципи державної служби проєктують розвиток і відображають тенденції побудови інституту державної служби відповідно до реалій сьогодення.

У другому розділі «Сучасний стан та особливості правового регулювання трудових відносин державних службовців України» теоретично обґрунтовано та проаналізовано особливості правового регулювання прийняття на державну службу; визначено правове регулювання проходження та припинення державної служби в Україні; досліджено використання досвіду європейських країн для покращення правового регулювання трудових відносин державних службовців України.

Соціально-економічний і культурний розвиток України залежить від ефективності діяльності управлінського апарату та державних службовців, які покликані служити народу. Високий рівень професійної компетентності державних службовців дозволить прискорити позитивні темпи становлення в Україні демократичних основ державного управління, підвищить результативність проведення реформ. У цьому контексті важливим постає питання прийняття на державну службу осіб, які б виконували принципи державної служби, сумлінно неупереджено та ефективно працювали на благо народу

Визначення нормативно-правового регулювання державно-службових відносин, результатом яких є досягнення належного виконання завдань та функцій держави на практиці, що належать до компетенції певного державного органу, зокрема того, що регламентує проходження державної служби, початок та припинення державно-службових відносин, здійснює така правова категорія як державна служба.

Прийняття на державну службу визначається законодавством України, яким закріплено обмеження щодо вступу на державну службу, порядок вступу залежно від посади, процес проведення конкурсу. Однак, чинне законодавство має певні недоліки, зокрема, пов'язані із недосконалістю конкурсного відбору з причини його формального характеру та незабезпечення умов для відбору найкращих претендентів для заміщення посад державних службовців. Сучасне реформування правового регулювання

прийняття на державну службу відбувається шляхом усунення наявних нині недоліків.

Правове регулювання проходження державної служби охоплюється різними галузями права, такими як: конституційне, цивільне, кримінальне, фінансове право тощо. Зрозумілим є, що найпоширенішими галузями права, які спрямовані на впорядкування суспільних відносин, що виникають у процесі функціонування інституту державної служби, є адміністративне і трудове право. Норми вказаних галузей урегульовують службові відносини, які за своєю природою та змістом є неоднорідними, різноплановими і мають свої характерні ознаки.

Враховуючи особливості статусу державних службовців, за своїм становищем у системі трудових відносин держслужбовці дещо відрізняються від тих працівників, які підпадають тільки під норми загального трудового права. Це також обумовлюється наявністю суттєвих обмежень прав і свобод громадян, що перебувають на посадах державної служби та практичною відсутністю правової рівності між працівником і роботодавцем, адже на засадах суворої субординації будуються відносини між державною владою та її службовцями.

Проходження державної служби є не лише сферою трудової діяльності, але й, перш за все, професією, яку характеризують: система професійних завдань, форми і види професійної діяльності; професійні особливості особистості, які можуть забезпечити задоволення потреб суспільства в досягненні потрібного йому відчутного результату. Професія державного службовця пов'язана, перш за все, зі здійсненням державного управління на основі професійної майстерності, професійної свідомості, інформованості про об'єкт управління і впливу на його діяльність, пріоритетності прав та інтересів громадян; державна служба в цілому та сфера проходження державної служби зокрема є комплексною галуззю законодавства, де домінуюча роль відведена спеціальному законодавству (у тому числі Закону України «Про державну службу»), що є складовою частиною джерельної

бази адміністративного права. Відповідно, за трудовим законодавством залишаються питання щодо врегулювання суспільних відносин, які не охоплюються сферою дії (впливу) спеціального законодавства.

Одним із головних завдань держави є здійснення управління суспільними справами в усіх найбільш важливих сферах громадського життя. Свої державно владні функції держава створює через відповідний механізм, який являє собою цілісну ієрархічну систему державних органів, що здійснюють державну владу, а також установ, підприємств, за допомогою яких виконуються завдання і функції держави.

У третьому розділі «Напрямки удосконалення правового регулювання трудових відносин державних службовців України в сучасних умовах» розглянуто і досліджено використання досвіду європейських країн для покращення правового регулювання трудових відносин державних службовців України; розроблено шляхи удосконалення правового регулювання трудових відносин державних службовців в Україні.

Забезпечення ефективного процесу впровадження норм міжнародного права, що спрямовані на вдосконалення національної регламентації охорони праці державних службовців як суб'єктів трудового права, значним чином впливає на інтеграцію України загалом до міжнародних, зокрема європейських структур. Зазначене пояснює необхідність вивчення досвіду правового регулювання охорони праці державних службовців у зарубіжних країнах, що обумовлено теоретичною та практичною значимістю.

Державне управління є відкритою системою, яка повинна змінюватись, відповідно до вимог часу та з врахуванням досвіду вітчизняної практики та зарубіжних країн, оскільки їх напрацювання можуть сприяти значному покращенню державної служби України. Беззаперечним є той факт, що досвід державного регулювання соціально-трудова відносин інших країн механічно застосовувати у вітчизняних умовах недопустимо, а треба піддавати їх детальному аналізу, задля виявлення як позитивних, так і

негативних тенденцій, та задля забезпечення правильного застосування зарубіжного досвіду.

З огляду на вищезазначене, визначимо аспекти покращення правового регулювання трудових відносин державних службовців України з окресленням особливостей гармонізаційного механізму зближення трудового законодавства України із Європейським Співтовариством:

- реформа системи функціонування державної служби повинна мати послідовний та поетапний характер, адже кардинальні зміни можуть мати неминучі негативні наслідки;

- враховуючи публічний характер інституту державної служби як невід’ємного елемента національного суверенітету України, неможливим є нав’язування конкретної моделі державної служби, що не є сприйнятною для українського суспільства;

- необхідно розробити чіткий механізм гармонізації, що становить собою систему внутрішніх процесів, що здійснюються з метою конкретно визначених політичних цілей;

- основним призначенням реформи інституту державної служби України є якісне підвищення ефективності роботи державних службовців;

- в основі розроблення гармонізаційного механізму повинні лежати такі принципи, які залучають до участі громадянське суспільство: відкритість, участь громадськості, підзвітність, ефективність та злагодженість;

- реформа антикорупційного законодавства є невід’ємною частиною реформаційних процесів законодавства у сфері праці державних службовців, що обумовлюється наявністю як в Україні, так і за кордоном високого коефіцієнта корупції в системі державної служби, що є недопустимим ні для держави-члена Європейського Співтовариства, ні для держави, яка декларує себе на конституційному рівні правовою, соціальною та демократичною.

Таким чином, підсумовуючи дослідження напрямків удосконалення правового регулювання трудових відносин державних службовців України в

сучасних умовах, можна зробити висновок, що для удосконалення правового регулювання державної служби доцільно використати закордонний досвід та вітчизняні реалії у напрямку покращення забезпечення неупередженості, стійкості державної служби. Удосконаленню професіоналізації державної служби сприятиме розробка системи оцінювання результатів службової діяльності державних службовців; формування процедури оцінювання професійних якостей кола претендентів, визначення придатності кожного з них для роботи на певній посаді державної служби; врегулювання порядку кар'єрного розвитку державного службовця як необхідної складової ефективної діяльності будь-якого органу державної влади та інші. Важливо законодавчо забезпечити модернізацію механізмів службового контролю як широкого набору санкцій, котрі можуть бути застосовані як заходи відповідальності за порушення службових обов'язків та вибудувати систему кар'єрного та професійного зростання державних службовців при проходженні державної служби. Збільшенню довіри населення України до державної служби може сприяти підвищення громадського контролю шляхом можливості спеціалістів брати участь у проведенні конкурсного відбору й щорічного оцінювання державних службовців та залучення громадських організацій до протидії корупційним проявам. Проведення комплексу заходів з удосконалення трудових відносин державних службовців сприятиме подальшому ефективному та безперервному розвитку системи державного управління в Україні.

ВИСНОВКИ

В результаті дослідження досягли мети, а саме проаналізували стан правового забезпечення трудових відносин державних службовців України та розробили основні рекомендації щодо шляхів вдосконалення законодавства із використанням європейського досвіду та вітчизняних особливостей.

Розглянули сутність, мету та принципи державної служби України. Так, реформа державного управління – передумова вдалої реалізації процесу євроінтеграції. Закон України «Про державну службу» встановлює основні засади та сутнісні положення, спрямовані на вироблення і реалізацію державної політики та управлінських рішень, здійснення регулятивних та обслуговуючих функцій в інтересах усього суспільства. Головною метою державної служби є ефективне забезпечення комплексної взаємопов'язаної діяльності службовців. Оновлені принципи державної служби проєктують розвиток і відображають тенденції побудови інституту державної служби відповідно до реалій сьогодення.

Дослідили загальні засади правового статусу державних службовців в Україні. Розкриття питання статусу державних службовців з позиції адміністративного права передбачає наявність таких елементів, як права, обов'язки, обмеження, гарантії, заохочення, відповідальність. Саме ці елементи правового статусу державних службовців забезпечують його діяльність, функціонування в системі державної служби, професійний та особистісний розвиток, розкриття професійного, творчого та особистісного потенціалу. Специфічними ознаками статусу державних службовців є наявність того, що, як правило, їхні права, обов'язки встановлюються у межах компетенції органів, у яких вони перебувають на державній службі. Діяльність та розвиток державного службовця у такому випадку залежить від завдань, функцій, покладених на відповідний орган чи службу. У цьому полягає функціональний аспект статусу у контексті аналізу компетенції державного органу. На разі державним службовцям гарантуються: належні

умови праці, для здійснення ними професійної діяльності на посадах державної служби; матеріальне забезпечення, яке заохочує діяти професійно; щорічна оплачувана відпустка; перепідготовка, підвищення кваліфікації державного службовця; пенсійне забезпечення за вислугу років; захист державного службовця та членів його сім'ї від насилля, погроз, інших неправомірних дій. Державні службовці, у межах наданих їм повноважень, несуть дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну та кримінальну відповідальність, у разі порушення встановлених нормативно-правовими актами заборон та приписів. Законодавчо закріплені засади правового статусу державного службовця створюють умови для його конкурентоздатності серед інших категорій професій та умови його розвитку. Однак процес формування статусу державного службовця не закінчився та потребує подальших змін з урахуванням європейських та світових практик. При цьому, особливу увагу пропонуємо приділяти саме реалізації закріплених норм, що визначають обов'язки, права, повноваження, гарантії державного службовця.

Визначили генезу становлення правового регулювання трудових відносин державних службовців в незалежній Україні. В Україні відбувається вдосконалення правового регулювання трудових відносин державних службовців протягом всього періоду існування держави. Модернізація державної служби відбувається на засадах прийнятих нормативно-правових актів, які регулюють діяльність усієї системи державного управління і регламентують інституційні, кадрові і функціональні зміни. Однак, перспективи розвитку України неможливі без переосмислення законодавства України про державну службу та формування принципово нових нормативно-правових засад подальшої розбудови демократичної, соціальної правової держави та розвиненого громадянського суспільства.

Проаналізували особливості правового регулювання прийняття на державну службу. Прийняття на державну службу визначається законодавством України, яким закріплено обмеження щодо вступу на

державну службу, порядок вступу залежно від посади, процес проведення конкурсу. Однак, чинне законодавство має певні недоліки, зокрема, пов'язані із недосконалістю конкурсного відбору з причини його формального характеру та незабезпечення умов для відбору найкращих претендентів для заміщення посад державних службовців. Сучасне реформування правового регулювання прийняття на державну службу відбувається шляхом усунення наявних нині недоліків.

Вивчили правове регулювання проходження державної служби в Україні. Проходження державної служби є не лише сферою трудової діяльності, але й, перш за все, професією, яку характеризують: система професійних завдань, форми і види професійної діяльності; професійні особливості особистості, які можуть забезпечити задоволення потреб суспільства в досягненні потрібного йому відчутного результату. Професія державного службовця пов'язана, перш за все, зі здійсненням державного управління на основі професійної майстерності, професійної свідомості, інформованості про об'єкт управління і впливу на його діяльність, пріоритетності прав та інтересів громадян; державна служба в цілому та сфера проходження державної служби зокрема є комплексною галуззю законодавства, де домінуюча роль відведена спеціальному законодавству (у тому числі Закону України «Про державну службу»), що є складовою частиною джерельної бази адміністративного права. Відповідно, за трудовим законодавством залишаються питання щодо врегулювання суспільних відносин, які не охоплюються сферою дії (впливу) спеціального законодавства.

Розглянули засади правового регулювання припинення державної служби. На сьогодні спостерігається поступовий перехід до законодавчого регулювання припинення державної служби виключно нормами адміністративного права, зокрема, через Закон України «Про державну службу», що є цілком вірним і відповідає міжнародним стандартам Європейського Союзу. Суттєвий недолік Закону України «Про державну

службу» в редакції 1993 року – відсутність регламентації змісту передбачених у ст. 30 Закону підстав припинення державної служби. Через це не завжди вдало застосовувались підстави внаслідок нерозуміння, яка саме з підстав має місце в тому чи іншому випадку. Новий Закон вирішує дану проблему, регламентуючи зміст підстав.

Дослідили використання досвіду європейських країн для покращення правового регулювання трудових відносин державних службовців України. До аспектів покращення правового регулювання трудових відносин державних службовців України з окресленням особливостей гармонізаційного механізму зближення трудового законодавства України із Європейським Співтовариством можна віднести наступні: реформа системи функціонування державної служби повинна мати послідовний та поетапний характер, адже кардинальні зміни можуть мати неминучі негативні наслідки; враховуючи публічний характер інституту державної служби як невід'ємного елементу національного суверенітету України, неможливим є нав'язування конкретної моделі державної служби, що не є сприйнятною для українського суспільства; необхідно розробити чіткий механізм гармонізації, що становить собою систему внутрішніх процесів, що здійснюються з метою конкретно визначених політичних цілей; основним призначенням реформи інституту державної служби України є якісне підвищення ефективності роботи державних службовців; в основі розроблення гармонізаційного механізму повинні лежати такі принципи, які залучають до участі громадянське суспільство: відкритість, участь громадськості, підзвітність, ефективність та злагодженість; реформа антикорупційного законодавства є невід'ємною частиною реформаційних процесів законодавства у сфері праці державних службовців, що обумовлюється наявністю як в Україні, так і за кордоном високого коефіцієнта корупції в системі державної служби, що є недопустимим ні для держави-члена Європейського Співтовариства, ні для держави, яка декларує себе на конституційному рівні правовою, соціальною та демократичною.

Показали що насьогодні наявна нова сучасна форма трудових правовідносин як Контракт ,який ще тільки набуває свого поширення, але як засвідчує невелика практика нажаль не викликає у державних службовців позитивних емоцій від його запровадження .тобто це питання має бути переосмислено и переглянуто з позиції влади (НАДС, КМУ) з урахуванням думки самих державних службовців та досвіду країн що мають таку форму трудових правовідносин.

Розробили шляхи удосконалення правового регулювання трудових відносин державних службовців в Україні. Підсумовуючи дослідження напрямків удосконалення правового регулювання трудових відносин державних службовців України в сучасних умовах, можна зробити висновок, що для удосконалення правового регулювання державної служби доцільно використати закордонний досвід та вітчизняні реалії у напрямку покращення забезпечення неупередженості, стійкості державної служби. Удосконаленню професіоналізації державної служби сприятиме розробка системи оцінювання результатів службової діяльності державних службовців; формування процедури оцінювання професійних якостей кола претендентів, визначення придатності кожного з них для роботи на певній посаді державної служби; врегулювання порядку кар'єрного розвитку державного службовця як необхідної складової ефективної діяльності будь-якого органу державної влади та інші. Важливо законодавчо забезпечити модернізацію механізмів службового контролю як широкого набору санкцій, котрі можуть бути застосовані як заходи відповідальності за порушення службових обов'язків та вибудувати систему кар'єрного та професійного зростання державних службовців при проходженні державної служби. Збільшенню довіри населення України до державної служби може сприяти підвищення громадського контролю шляхом можливості спеціалістів брати участь у проведенні конкурсного відбору й щорічного оцінювання державних службовців та залучення громадських організацій до протидії корупційним проявам. Проведення комплексу заходів з удосконалення трудових відносин

державних службовців сприятиме подальшому ефективному та безперервному розвитку системи державного управління в Україні. Важливим кроком вважаємо також чітке врегулювання критеріїв розмежування політичних та адміністративних посад, їх повноважень та відповідальності. Окрім цього, на нашу думку, доцільним є укладання строкових трудових договорів, задля можливості сформувати належний кадровий резерв державної служби.

АНОТАЦІЯ

Корзун Л. В. Правове регулювання трудових відносин державних службовців. – Рукопис.

Магістерська робота присвячена: аналізу та розгляду сутності, мети та принципів державної служби України; дослідженню загальних засад правового статусу державних службовців в Україні; визначенню генези становлення правового регулювання трудових відносин державних службовців в незалежній Україні. Теоретичному обґрунтуванню особливостей правового регулювання прийняття на державну службу; визначенню правового регулювання проходження та припинення державної служби в Україні; дослідженню використання досвіду європейських країн для покращення правового регулювання трудових відносин державних службовців України. Зокрема, в роботі розглянуто і досліджено використання досвіду європейських країн для покращення правового регулювання трудових відносин державних службовців України; розроблено шляхи удосконалення правового регулювання трудових відносин державних службовців в Україні.

У магістерській роботі розглянуто міжнародну практику якості реформ і пропозиції щодо підвищення ефективності реформування державного управління в Україні.

Ключові слова: державне управління, правове регулювання, трудові відносини, державні службовці, європейський досвід, реформи, європейські стандарти.

ANOTATION

Korzun L. V. Legal regulation of labor relations of civil servants. - Manuscript.

The master's thesis is devoted to: analysis and consideration of the essence, purpose and principles of the civil service of Ukraine; study of the general principles of the legal status of civil servants in Ukraine; determining the genesis of the formation of legal regulation of labor relations of civil servants in independent Ukraine. Theoretical substantiation of the peculiarities of the legal regulation of admission to the civil service; determining the legal regulation of the passage and termination of civil service in Ukraine; study of the use of the experience of European countries to improve the legal regulation of labor relations of civil servants of Ukraine. In particular, the paper considers and explores the use of the experience of European countries to improve the legal regulation of labor relations of civil servants of Ukraine; ways to improve the legal regulation of labor relations of civil servants in Ukraine have been developed.

The master's thesis considers the international practice of quality reforms and proposals to improve the efficiency of public administration reform in Ukraine.

Key words: public administration, legal regulation, labor relations, civil servants, European experience, reforms, European standards.

